

R O M Â N I A
ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
SECȚIA DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

Decizia nr.3544

Dosar nr.1621/59/2007

Ședința publică de la 24 iunie

Președinte:	X	- Judecător
	X	- Judecător
	X	- Judecător
	X	- Magistrat asistent

La 17 X 2009 s-a luat în examinare recursul declarat de Agenția Națională de Administrare Fiscală împotriva sentinței civile nr.X din 28 X 2008 a Curții de Apel X – Secția contencios administrativ și fiscal.

Dezbaterile au fost consemnate în încheierea cu data de 17 X 2009, iar pronunțarea deciziei s-a amânat la 24 X 2009.

ÎNALTA CURTE

Asupra recursului de față;

Din examinarea lucrărilor din dosar, constată următoarele:

Prin acțiunea înregistrată la data de 9 X 2007, pe rolul Curții de Apel X, astfel cum a fost precizată, reclamanta S.C."X X"SRL X a solicitat, în contradictoriu cu Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili anularea în parte a deciziei de impunere fiscală nr.X din 12 X2007 în baza raportului de inspecție fiscală nr.X din 12 X 2007 și a deciziei nr.X din 29 X 2007 în privința pct.1, referitor la debitul în sumă de X lei, compus din X lei impozit pe profit, cu X majorări aferente,TVA în sumă de X lei cu X lei majorări aferente și pct.3 din aceeași decizie cu privire la suma de X lei compusă din X lei impozit pe profit, cu X lei majorări aferente, X lei vărsăminte de la persoane juridice pentru persoane cu handicap și cu X lei majorări de întârziere aferente, precum și exonerarea de plata acestor debite, cu cheltuieli de judecată în sumă de X lei.

Curtea de Apel X-Secția de contencios administrativ și fiscal, prin sentința civilă nr X din 28 X 2008 a admis în parte acțiunea, a anulat actele administrativ fiscale contestate cu privire la obligația reclamantei de a plăti suma de X lei cu titlu de impozit pe profit, TVA și majorări aferente și a

exonerat pe aceasta de plata debitului respectiv, obligând pârâta la plata sumei de X lei cheltuieli de judecată.

Instanța a reținut că soluția se impune în raport de probele administrate în cauză, respectiv situațiile financiar contabile aferente și expertiză efectuată în speță, precum și în conformitate cu prevederile art.2 alin.9 din Legea nr.414/2003, al art.21 și art.22 din Legea nr.571/2003 și ale H.G.nr. 859/2002.

Împotriva acestei sentințe a declarat recurs pârâta Agenția Națională de Administrare Fiscală.

Recursul este tardiv și urmează a fi respins ca atare.

Din analiza actelor și lucrărilor dosarului, se constată că hotărârea recurată i-a fost comunicată recurentei Agenția Națională de Administrare Fiscală la data de 20 X 2008 (fila 475 fond) și că aceasta a declarat recurs la data de 10 X 2008, astfel cum rezultă de pe ștampila aplicată pe plicul de expediere de la fila 13 din prezentul dosar.

Cum potrivit dispozițiilor art.20 alin.1 din Legea nr.554/2004 termenul de declarare a recursului este de 15 zile de la data comunicării hotărârii ce se atacă, rezultă că recursul a fost declarat cu depășirea acestui termen.

Având în vedere natura imperativă a termenului fix prevăzut de legea procesuală pentru exercitarea unui drept, reiese că nerespectarea acestuia atrage sancțiunea decăderii, în conformitate cu dispozițiile art.103 alin.1 Cod procedură civilă.

Împrejurarea că, la data de 25 X 2008, sentința instanței de fond a fost comunicată și Direcției Generale de Administrare a Marilor Contribuabili, la o altă adresă, nu produce efecte asupra curgerii termenului de recurs pentru recurenta Agenția Națională de Administrare Fiscală cu atât mai mult cu cât, așa cum însăși recurenta se apără, prin H.G.nr.1171/2007 de modificare a H.G.nr.495/2007, privind organizarea Agenția Națională de Administrare Fiscală, începând cu data de 1 X 2007 Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili a fost transformată într-o direcție, fără personalitate juridică, în cadrul structurii recurentei.

Pe de altă parte, nu există nici un temei legal pentru a permite în favoarea recurentei, calcularea termenului de recurs de la a doua comunicare, cea făcută pe adresa direcției din subordine și nu de la prima comunicare a sentinței atacate, cea făcută pe adresa recurentei astfel cum aceasta pretinde în concluziile scrise depuse la dosar.

Așa fiind, constatând că recursul nu a fost declarat în termenul prevăzut de lege, Curtea urmează să dea eficiență dispozițiilor legale mai sus-menționate și să dispună respingerea recursului ca tardiv declarat.

PENTRU ACESTE MOTIVE

IN NUMELE LEGII**DECIDE:**

Respinge recursul declarat de Agenția Națională de Administrare Fiscală împotriva sentinței civile nr.X din 28 X 2008 a Curții de Apel X - Secția contencios administrativ și fiscal, ca tardiv declarat.

Irevocabilă.

Pronunțată, în ședință publică, astăzi 24 X 2009.

JUDECĂTOR,

X

JUDECĂTOR,

X

JUDECĂTOR,

X

MAGISTRAT ASISTENT,

X